

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 ﴿وَأَذِّنْ فِي النَّاسِ بِالْحَجِّ يَأْتُوكَ رِجَالًا وَعَلَى كُلِّ ضَامِرٍ
 يَأْتِينَ مِنْ كُلِّ فَجٍّ عَمِيقٍ﴾
 سورة الحج، الآية 27

عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ يَعْمَرَ قَالَ: ... فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ:

« الْحَجُّ عَرَفَةٌ... »

النسائي، مناسك الحج، 203

Ärade Muslimer!

I historien är de äldsta och längsta resorna de som görs i religiöst syfte. Hajj är en dyrkan som utförs vid en plats som anses helig och har funnits i alla tider. Denna dyrkan är en välsignad resa där man lämnar det världsliga bakom sig, lyder den Allsmäktige Allahs befallning och strävar efter att vinna Hans välbehag. Varje stopp på denna resa bär med sig lärdomar och visdomar som vägleder vårt liv. Hajj, som är en av islams fem grundpelare, är inte bara en fysisk resa för kroppen utan också en själslig och andlig utveckling. Den som ska göra Hajj bör tänka på vem man besöker, vart man reser och i vilket syfte. Denna resa bör ses som en resa till det eviga livet, utan återvändo. Det är först med denna medvetenhet som Hajj får en djupare betydelse. Hajj är en gemensam handling där muslimer från hela världen samlas med samma mål och tillsammans strävar efter att bli hängivna tjänare åt Allah och utvecklar en medvetenhet om detta.

Ärade Bröder!

Genom denna dyrkan, som är en av islams grundpelare, förenas miljontals muslimer med olika språk, hudfärg, ursprung och förutsättningar i samma känslor och blir som en enda kropp; de upplever broderskap och glädjen i tron. En sådan samling och enhet är också en ovärderlig möjlighet för kommunikation och samspel mellan den troende gemenskapen och alla muslimer. Ståendet på Arafat symboliserar den yttersta uppståndelsen och domen. Den stora människoströmmen från Muzdalifah och Mina till Kaba, tawaf runt

Beytullah, sa'y mellan Safa och Marwa, stenkastningen i Mina, rakning och offer av djur (kurban) – alla dessa ritualer är i själva verket en demonstration av tawhid, en uppståndelse och höjdpunkten av lydnad. Bakom dessa ritualer finns rening, mognad, andlig upphöjelse och strävan efter sanningen.

Kära Församling!

Frågan om vad Hajj är besvaras tydligt och kortfattat av Allahs Sändebud: "Hajj är Arafat."¹ Det vill säga att befinna sig på Arafat. Att vara på Arafat innebär att stå i vakfah, att utföra detta stående. Att förstå och uppnå insikt om Arafat är Hajj. Arafat är den mest välsignade tiden genom tiderna och den mest upphöjda platsen under vakfa-tiden. På Arafat försöker pilgrimen förstå och begripa innebörden av att stå inför Allah, att status, rikedom och andra förmåner inte är någon särskild fördel – att verklig överlägsenhet endast finns i gudsfruktan (taqwa). I en hadith som återberättas från vår mor Aisha (r.anha) säger Vår Mästare (SAW): "Det finns ingen dag då Allah befriar fler av sina tjänare från helvetet än på dagen av Arafat. De samlas på Arafat med rufsigt hår och täckta av damm och jord, och Allah sänder sin nåd över de tjänare som ropar 'Labbayk...'; sedan visar Han dem för sina änglar och frågar: 'Vad önskar de?' och stoltserar inför änglarna med dem."² De pilgrimer som är Rahmans gäster lär känna sina själar på Arafat, får medvetenhet och insikt i Muzdalifah, upplever kärlek och tillgivenhet i Mina, kastar stenar mot djävulen och befriar sig från själens ändlösa begär vid Jamarat, och når andligen den Högste Mästarens närhet genom offerakten och genom att uppnå gudsfruktan (taqwa). Sannerligen sade vår Mästare (SAW): "Den som gör Hajj för Allahs skull och under tiden avstår från onda handlingar och att trotsa Allah, återvänder från Hajj renad från sina synder som på den dag hans mor födde honom."³ Låt oss avsluta med den heliga versen som vi läste i början av vår predikan: "Och kungör vallfärden för människorna! De skall komma till dig till fots och på varje magert kamelsto, och de skall komma från varje fjärrans trakt."⁴

Må Allah ge oss all möjlighet att nå Honom, att utföra tawaf i Hans hus och att stå i vakfah på Arafat. Må er fredag vara välsignad, och må våra

¹ Nesâî, Menâsikü'l-Hac, 203

² Müslim, Hac, 436; İbn Mâce, Menâsik, 56

³ Buhârî, Hac, 4; Müslim, Hac, 438

⁴ Hac suresi, 22:27

pilgrimers hajj bli accepterad och deras sa'y uppskattad. Amin